

Publicerad 2013-07-01 16:00 av Emme Anuelle
den tomma fracken

En brinnande salong

på havets botten

den sjunkna staden

ser åter dagens ljus

en bleknad medaljong

som flutit upp på sockeln

runt den snövita vaden

i ett översvämmat hus

kandelabrarnas ljus

tänder eld på draperierna

de sammetsröda lena

allting står i lågor

det går som ett vindlande sus

genom de tunna gardinerna

som nu i aska tvättas rena

av eldens slickande vågor

Madames vita volangkjol

hennes långa böljande hår

där gröna alger vaggar

oroligt fram och åter

hon känner doften av viol

men blomman är ett sår

hon smakar på bladet naggar

när en melodi plötsligt låter

tonerna från Strauss wienervals

spelar stycket fort och hetsigt

men mannen är försvunnen

hans kläder blott är kvar

fracken bjuder upp till dans

Mme iklär sig en klänning spetsig

och snart av döden upphunnen

den tomma fracken hon i graven med sig tar

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Emme Anuelle med Poeter.se id #41409 innehar upphovsrätten